

JOH. CLAUERGII

De

RESURRECTIONE

DISPUTATIO I.

Ubi, quomodo idem numero corpus humanum à Deo
resuscitari possit, exemplo libri prius dissoluti,
postea reconcinnati, ostenditur.

I.

Uoniam Anabaptistarum plerique, Soci-
nus item & asseclæ ejus *carnis hujus*, quam
orthodoxi credunt, resuscitationem in du-
bium vocare vel apertè etiam negare au-
dent, operæ pretium facturi sumus, si hoc
fidei Christianæ caput nonnihil illustrare
conemur, cum sacra nobis pagina prorsus
adstipuletur, quicquid etiam corrupta ra-
tio contradicat.

II. Et hac quidem vice propositæ brevitatis causâ pluribus aliis,
quæ de hujusmodi materia dicenda forent, prætermittis, una dun-
taxat similitudine possibilem esse ejusdem numero corporis à mor-
tuis resuscitationem, Deo juvante, ostendemus, cum adversarij,
potentiam Dei cum Sadducæis ignorantes Matt. 22:29. eam esse impos-
sibilem perpetuò clament.

III. Corpus humanum quod cadit, unde *cadaveris* nomen, corpus
inquam nostrum, quod resolvitur in partes & corrumpitur, cum
libro, qui in folia sua dividitur ac totus dissolvitur, comparabimus.
Corpus idem humanum, quod resurgit & glorificatur, cum eodem
libro rursus elegantiore forma compacto, novo glutine roborato,
pulcherrimè denique inaurato contendemus. Spero fore inter lecto-
res cordatos neminem, qui hoc simile reprehendat, ubi quàm sit

A

apposi-

